

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)
Μάρκ. 8, 34-9,1 (19/3/2017)

Ο Χριστός αιτία της καύχησης μας

Έχοντας προ οφθαλμών το ανυπέρβλητο σύμβολο της θυσίας του Θεανθρώπου, τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό, αδελφοί μου, κατά τη σημερινή Γ' Κυριακή των Νηστειών, ακούσαμε στην Ευαγγελική περικοπή τον Κύριό μας να καλεί όλους μας σε ανάληψη του προσωπικού μας σταυρού, αν θέλουμε να νοούμαστε και να είμαστε πραγματικοί και όχι ψευδεπίγραφοι μαθητές Του. Τον ακούσαμε να διακηρύσσει ότι η σωτηρία της ψυχής δε μπορεί να συγκριθεί ούτε με την απόκτηση του κόσμου όλου. Τον είδαμε να στηλιτεύει εκείνους που θα ντραπούν σ' αυτή τη ζωή για την Χριστιανική τους ιδιότητα και πίστη. Γι' αυτούς και ο Χριστός θα νιώσει ντροπή εν ημέρα κρίσεως. Σ' αυτό το τελευταίο σημείο θα επικεντρώσουμε τη σκέψη μας και την προσοχή μας.

Η ομολογία της χριστιανικής ιδιότητας και πίστης στον Ιησού Χριστό, στους πρώτους αιώνες της ζωής της Εκκλησίας, ήταν κάτι που προκαλούσε το μένος των διωκτών του Χριστού και επέφερε απίστευτες διώξεις, βασανισμούς και τον θάνατο στα μέλη της Εκκλησίας. Ήταν η εποχή κατά την οποία νέφος Αγίων Μαρτύρων κόσμησε το χριστιανικό στερέωμα, καθιστώντας το τίμιο αίμα τους το δομικό στοιχείο του Εκκλησιαστικού οικοδομήματος. Ουδεμία σκέψη ντροπής και αισχύνης για το όνομα «Χριστιανός» περνούσε από τη σκέψη των μελών του Σώματος του Χριστού. Ουδεμία σκέψη προσποίησης και απόκρυψης της πίστης, ως κίνηση αυτοπροστασίας. Η αγάπη προς τον Χριστό ήταν τέτοια, ώστε το μαρτύριο να επιζητείται, προκειμένου η ένωση μαζί Του να γίνει πιο άμεση και πραγματική.

Το αίσθημα της ντροπής συναντάται, κατά ένα περίεργο τρόπο, σε περιόδους που η πίστη είναι ελεύθερη και η Χριστιανική ιδιότητα δεν εγείρει κάποια μορφή διώξης εναντίον της. Το αίσθημα της ντροπής επιχειρείται να επιβληθεί σε ανθρώπους με ασθενική ή προβληματική πίστη, όταν τα αθεϊστικά και υλιστικά συστήματα του κόσμου καταγγέλλουν την Εκκλησία για αναχρονισμό και οποιοδορόμηση ή για εμμονές σε δήθεν στείρες διδασκαλίες, σε μια εποχή που ο κόσμος μεταλλάσσεται με καταγιστικούς ρυθμούς. Το αίσθημα της ντροπής μπορεί να προκύψει σε εργασιακά περιβάλλοντα όπου κυριαρχούν απόψεις κοσμικές, όπου η αξιοκρατία καταρρακώνεται και η εργασιακή ανέλιξη και πρόοδος επιτυγχάνονται με ανοίκειους και ανήθικους τρόπους, ξένους προς το

πνεύμα της υγιούς συνεργασίας και της, με ηθικούς κανόνες, διαρθρωμένης εργασίας.

Το αίσθημα της ντροπής μπορεί να προκύψει σε ανθρώπους που ταυτίζουν την Εκκλησία με τα πρόσωπα, όταν αυτά τα πρόσωπα της αυξημένης Εκκλησιαστικής ευθύνης δεν στέκονται στο ύψος των περιστάσεων και πληγώνουν το Σώμα του Χριστού με ελεγχόμενες και προβληματικές συμπεριφορές. Το αίσθημα της ντροπής συχνά εμφανίζεται σε νεανικά περιβάλλοντα, εκεί όπου ο Χριστιανός νέος καλείται να αντισταθεί στις σειρήνες και στα θέλγητρα του κόσμου, στα οποία έχουν παραδοθεί άνευ όρων αδιάφοροι, ακατήχητοι και απροστάτευτοι από την οικογένεια συνομήλικοί του.

Στην Χριστιανική ιδιότητα, όμως, δεν ταιριάζει η ντροπή. Αντίθετα, της πρέπει η εν Χριστώ καύχηση, γιατί δεν υπάρχει στον κόσμο αυτό ανώτερη ιδιότητα, καθαρότερη πίστη, αυθεντικότερη ζωή από την Ορθόδοξη Χριστιανική ζωή, στην οποία κυριαρχεί και εμπνέει όλους και όλα το πνεύμα του Θεού. Η Χριστιανική ιδιότητα δεν αναπροσαρμόζεται ανάλογα με το πού φυσάει ο άνεμος της κάθε εποχής, αλλά νοηματοδοτεί την κάθε εποχή. Δεν χάνει την αξία και την επικαιρότητά της, όσο και αν οι συνθήκες της ζωής αναδιαμορφώνονται με ραγδαίο και έντονο τρόπο. Η Χριστιανική ιδιότητα υπάρχει για να προβάλλεται σε όλα τα περιβάλλοντα, εργασιακά, οικογενειακά, νεανικά, όχι με τρόπο υπερφίαλο και κομπλεξικό, αλλά διακριτικό και σταθερό. Διδάσκει με τη ζωή και το προσωπικό παράδειγμα κι όχι με θεωρητικά σχήματα και λόγους. Η Χριστιανική ιδιότητα μπορεί να δείχνει ελλειμματική μπροστά στη θρασύτητα του κοσμικού φρονήματος, που γνωρίζει πώς να καταλαμβάνει τα πόστα και να κινεί τα νήματα της κοινωνικής ζωής, είναι, όμως, ανεκτίμητη και ακριβή στα μάτια του Θεού, για τον Οποίο υπάρχουμε, τελικά και λειτουργούμε ως Χριστιανοί σ' αυτόν τον κόσμο.

Στη σημερινή, μάλιστα, εποχή, που το κοσμικό φρόνημα αποκαλύπτει τη γυμνότητά του και δείχνει να χρεοκοπεί, υπό το βάρος των ανομημάτων του, η Χριστιανική πίστη και ιδιότητα είναι αυτή που μπορεί να δώσει ελπίδα, αισιοδοξία και προοπτική στον παραπαίοντα άνθρωπο. Αυτή η ιδιότητα, με τη δύναμη και την αυθεντικότητά της, είναι το καύχημά μας· είναι η εγγύηση της ευαρέσκειας του Θεού εν ημέρα κρίσεως. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.